

ÖNSÖZ

Prof. Dr. Seyfullah Edis ile uzun yıllar aynı kürsüde beraber çalışırken duyduğum takdir ve sevgi dolu duygularımı kendisine armağan edilmiş bir eserin önsözünde de tekrar edebilmenin heyecanı içindeyim. Onun hatırasını yaşatacak olan bu armağanı hazırlayan İzmir Dokuz Eylül Üniversitesi Hukuk Fakültesi'ne teşekkür etmeyi görev sayıyorum.

Prof. Dr. Seyfullah Edis'in asistanlığından başlayarak doçentlik ve profesörlük çalışmaları ile, kürsü başkanı olarak, çok yakından ilgilenmek fırsatını buldum. Hemen belirtmek isterim ki o, kariyerinin başından itibaren özverili çalışması ile kendisini yetiştirmiş başarılı olmuş çok değerli bir hukukçumuzdu. Medeni Hukuk'a giriş isimli kitabı her zaman baş vurulacak kıymetli bir eser olarak Türk Hukuk Literatüründe yerini almıştır. Bu eserinde Seyfi konuları geniş bir bibliyografyadan yararlanarak derinlemesine incelemiş, kişisel fikirlerini ve bulduğu çözümleri açıkça ortaya koymuştur. Seyfi, o kadar iyi niyetli, öylesine dürüst bir insandı ki, bu özelliğini dikkate alarak bu kitabını hazırlarken dürüstlük (objektif iyiniyet) kuralını incelemesinin kendisine yakışacağını düşünmüştüm. Kendisi bu düşüncemi bu değerli eserinde en iyi şekilde yerine getirmiş bulunmaktadır.

İş Hukuku Profesörü Dr. Seyfullah Edis bu alanda da başarılı olmuş, birçok kolektif iş uyuşmazlıklarında arabuluculuk yapmış ve çok değerli genç hukukçular yetiştirmiş bir hocaydı. Seyfi'nin seçkin karakterinin etkilerini bu alandaki çalışmalarında da belirgin olarak görüyoruz. Gerçekten, sosyal adaletin gerçekleşmesine çalışan, çalışanların sosyal gelişimi ve yaşam seviyelerinin yükselmesi ile yakından ilgilenen Seyfullah Edis, Türk İş Hukukuna değerli katkılarda bulunmuştur.

Çağdaş bir düşünürden beklendiği gibi Seyfi hukuki tartışmalara severek ve içtenlikle katılır, yapıcı tutumuyla olması gereken hukuk açısından yeni çözümler teklif eder ve yapılan eleştirileri de anlayışla karşılardı. Nitekim eserlerini hazırlarken zaman zaman yaptığım bilimsel eleştirilerimi de *"daha iyi olması için"* diyerek benimser ve üzerinde çalışırdı. Seyfi, yenilikçi bir hukuki düşünce biçimine sahipti. Eser ve makalelerinde eski türkçe kelimeler kullanmaktan kaçınmış ve kendi deyimi ile *"Kanunlarımızın bugünkü türkçemizin vardığı aşama karşısında eski kaldığını"* açıklayarak yeni türkçe hukuk dilini kullanmayı benimsemişti.

Kimseyi kırmak ve üzmemek isteyen Seyfi Ankara'da hastanede yatarken İstanbul'dan telefonla yaptığım konuşmalarda *"Hocam beni hiç merak etmeyiniz, iyileşeceğim ve yakında elinizi öpmeye geleceğim diyordu"*. Ama gelmedi. Belki de gelemeyeceğini biliyordu ama beni üzmemek için söylemiyordu. Ne yazık ki, sevgili Seyfi'miz kendisinden daha büyük eserler beklediğimiz bir zamanda aramızdan sessizce ayrıлып gitti. Böyledir zaten, Seyfi'lerin isimleri eserleriyle devam eder, çünkü unutulmazdır onlar.

Profesör Dr. Turhan Esener